

paa den anden Side ikke bør kunne medføre de af det ærede Medlem omtalte Ulemper, nemlig at man i visse Tilfælde mod naturlig Billighed faar en Mulkt paa Halsen, fordi man ikke efterkommer Loven. Jeg mener, at skal der føres en Kontrol, bør denne være virksom og effektiv, og det har staaet klart for mig, saa ofte man har behandlet den Slags Forhold, at man, hvis man vil Maalet, ogsaa maa ville Midlerne. Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal, selv om det nærmest maa regnes for at være et Landbrugsspørgsmaal, dog ogsaa maa siges at være et stort Samfundsspørgsmaal. Naar derfor den højtærede Minister oplyste, at Doktor Engelsted og flere andre Læger have udtalt, at man, hvis det skal lykkes med Held at faa denne snigende Sygdom indskrænket, som nu desværre er alt for udbredt baade blandt Mennesker og blandt Kvæget, maa tage alvorlig fat, og naar endvidere den meget ærede Minister mente, at det vilde medføre en Udgift af ca. 100,000 Kr. aarlig, om man vedtog Bestemmelser, hvorefter man kastede sig over blot de allerværste Tilfælde, f. Eks. Yvertuberkulose, vil jeg dertil sige, at jeg for mit Vedkommende ikke nærer den allermindste Betænkelighed ved at gaa med til en saadan Sum, ja, selv til en meget større Sum, naar man derved virkelig kan komme til at udrette noget godt. Men jeg har det Haab, ligesom den højtærede Minister, at det efterhaanden skal vise sig, at man skal komme længere og længere ned. Det var ikke ønskeligt, at der skulde bruges større Summer, thi jo større Summer der skal bruges, desto mere udbredt er jo Sygdommen. Jeg ser saaledes paa denne Sag, at det er en Samfundsopgave at bekæmpe Tuberkulosen, hvad enten det sker under den ene eller den anden Form, og jeg vilde hilse enhver Form, hvorunder det maatte lykkes at bekæmpe denne Sygdom paa en praktisk Maade, med Glæde. Jeg antager, at Forslaget vil blive behandlet i et Udvalg, og der da vil blive Lejlighed til at tage alle de Spørgsmaal op til saglig Overvejelse, som nu ere nævnte af forskellige ærede Medlemmer; men selv om dette sker, har jeg det Haab, at det skal lykkes at faa noget godt ud af Forslaget og faa det ophøjet til Lov, inden Rigsdagen skilles, da Loven af 14de April 1893 jo udløber med dette Finansaars Udløb. Jeg vil altsaa anbefale Forslaget til velvillig Overvejelse og videre Fremme.

H. L. Jørgensen: Ogsaa jeg hilser det foreliggende Forslag med Glæde, men jeg vil dog sige, at hvis Forslaget skal vedtages, maa det dog være med visse Modifikationer. Det har glædet mig at høre de Udtalelser, der kom fra de ærede Medlemmer for Roskilde (Rosleff) og Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) og jeg kan fuldt ud slutte mig til dem. Det er med Hensyn til § 6, at jeg er meget betænkelig, idet jeg næppe tror, at hvad der her er foreskrevet lader sig udføre i Praksis. Det ærede Medlem for Roskilde, som jo taler med stor Erfaring paa dette Omraade, paaviste flere Tilfælde, i hvilke det vilde være umuligt at opfylde de Regler, som her ere foreslaaede, men det forekommer mig, at det ærede Medlem dog var inde paa, at naar man undtog disse kritiske Tilfælde, kunde det under almindelige Forhold nok lade sig gøre. Jeg ved ikke, om jeg har misforstaaet det ærede Medlem, men jeg fik det Indtryk, og det ærede Medlem fra Kjellerup (Sloth) gik temmelig let over det, idet han sagde, at det var en let Sag at faa Mælken op til den foreskrevne Varmegrad. Naar jeg ser praktisk paa Sagen, tror jeg, at det næsten vil være uopnaaaligt i Øjeblikket, idet det vilde koste Mejerierne saa store Kapitaler, at man maa være meget betænkelig derved. Da Andelsbevægelsen for 10—15 Aar siden rejste sig, bleve de fleste Mejerier byggede, og med de daværende Forhold for Øje, men Sagen har jo vundet saa stor Tilslutning, og Mælkemængden er bleven forøget i saa høj Grad, at Mejerierne i Reglen ere for smaa efter det Produkt, der skal behandles. Naar der paa et Mejeri skal behandles indtil 25,000 Pd. Mælk om Dagen, er det, saa vidt mig bekendt, umuligt at faa Opvarmningsapparater, som kunde opvarme Mælken til de Grader, som her er foreskrevet, i saa Tilfælde maa de fleste Mejerier vistnok koste ny Maskiner, ny Dampkedler og bygge til for at faa større Plads, end de have. Jeg tror, som sagt, at man maa være meget forsigtig i den Henseende, og have det praktiske lidt mere for Øje, før man gaar til en saadan Foranstaltning. Jeg nærer heller ikke den Frygt for denne Smitte fra Mælken, som maaske nærer fra saa mange Sider, og jeg tror ikke, at vor Mælk er saa bakteriefuld, som det siges. Dersom vi gaa skarp til Værks lige over for Udbredelsen af Tuberkulosen, navnlig Yvertuberkulosen — thi hvor den er til Stede, er Mælken naturligvis meget smitsom — tror jeg ikke, at det